

Όταν «ΤΡΕΧΟΥΝ» ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Μίνα Βαλυράκη – Παπαθεοδώρου

Μία γυναίκα δυναμική όσο και το έργο της, επέλεξε πριν από πολλά χρόνια να αποτυπώνει στον καμβά το πιο αγαπημένο σύμβολο του άνδρα: το αυτοκίνητο. Υστέρα από μια σειρά έργων αφιερωμένων στην υπέροχη Lamborghini, η ζωγράφος «παραποίησε» με γοητευτικό τρόπο πολλούς τροχούς αλλά και άλλα θέματα. Αστερίζευτη η έμπνευση, μοναδική σχηματικά και χρωματικά πια αποτύπωση, με αποτέλεσμα όλα αυτά να κάνουν τη φήμη της πολυταξιδεμένης και συνάντα πούδας από την χώρα μας Μίνας Βαλυράκη - Παπαθεοδώρου κυριολεκτικά παγκόσμια.

Συνέντευξ στη Μίνα Κόλλια

Πώς ήταν το οικογενειακό περιβάλλον στο οποίο μεγαλώσατε και ποια ακριβώς ήταν η σχέση των δικών σας με την τέχνη;

Στο οικογενειακό που περιβάλλον, από την πλευρά της μπτέρας μου, είχα συνεχείς προδιαβάνουσες παρατάσεις δύον αφορά την τέχνη. Το σπίτι της νονάς μου Θεοδόρας Τσαντήλη – αδελφής του παπού – στην Πλάκα, όπου από πολύ μικρή ουσιότητα να πηγαίνω, ήταν πλημμυρούμενό με έργα τέχνης από τους Παρθένη, Λεμπέτη και Γκίκα, μέχρι και τους Αγιότερο γνωστούς, Δούκα, Σοφιανόπουλο και Doris.

Έκει ξεκίνησα σε πολύ μικρή πληκτικά να ζωγραφίζω τον Βράχο της Ακρόπολης και τα Αναρριχώτα της Πλάκας.

Ποια ήταν η μετεφθική σας πορεία μέχρι να καταλήξετε στο τι ακριβώς θα κάνετε στη ζωή σας;

Δεν υπήρξε μεταβατικό στάδιο. Ήταν

εξαρχής δεδομένο ότι θα ακολουθούσα αυτό το αντικείμενο στη ζωή μου. Ήμουν αποφασισμένη από τα δύοτεκά μου ότι θα έκανα ζωγραφική και αρχιτεκτονική.

Από πού αντλείτε την έμπνευση για τέρα των σας;

Από το περιβάλλον μέσα στο οποίο κινούμαστε, από όσα με περιποιηθίζουν δηλαδή. Από τις καταστάσεις, από τους ρυθμούς της πόλης, από τις διαβαθμίσεις του μηπλε της θάλασσας, από τους επιβλητικούς όγκους των πλοίων και τα μπράτα των γερανών στα λιμάνια.

Τι άλλο ονειρεύεστε να ζωγραφίσετε; Το σύμπτυχο.

Η σχέση σας με το χρώμα είναι εμφανώς πολύ έντονη. Θα θέλατε να μου περιγράψετε τη συναισθήσα;

Με το χρώμα εκφράζεται και κατα-

γράφεται η εσωτερική διεργασία και οι ψυχικές καταστάσεις. Πιστεύω ότι είναι το ίσιο μου.

Εσείς πώς αντιλαμβάνετε την έννοια ταλέντο και τις διαστάσεις του;

Ταλέντο είναι ένα χαρίσμα που αν διαρέμεται πια καλλιέργεια, εξανεμίζεται. Λεν αρκετό μόνο του για να προχωρήσεις.

Πότε νιώθετε ότι έχει ολοκληρωθεί ένα έργο και πότες φορές πετάτε κάτι – προσχέδιο ή ολοκληρωμένο;

Είναι οριομένα έργα που έχεις τη δυνατότητα να προχωρήσεις και να θεωρήσεις ότι ολοκληρώνονται. Είναι άλλα που έχουν την ανάγκη να αναπνέουν και πρέπει να παραμείνουν φρέσκα. Το να καταστρέψω έργα έχει συμβεί άπειρες φορές συνειδητά. Είναι δε μεγάλη πρόκληση να ζανταποτείς με αυτά από την αρχή, με άλλο μάτι και διάθεσην.

“ Οι δάσκαλοί μου με έχουν επηρεάσει και εμβολιάσει με την ευχέρεια και τη δυνατότητα που έχω στο σχέδιο και στη σύνθεση, καθώς και στη μεγάλη άνεση που έχω στο χρώμα ”

Ποιες είναι οι πιο σημαντικές διαφορές σε θεωρητικό επίπεδο του κόμιου της τέχνης στην Ελλάδα και στο εξωτερικό;

Στο εξωτερικό καθορίζονται οι ασφάλτα πλαίσια και οι προϋποθέσεις των συνεργασιών και της προθυμούς. Ο ανταγωνισμός επίσης λεπτουργεί διαφορετικά. Δεν κινδυνεύεις από κυκλώματα ή προκαταλήψεις. Αν σε πιστέψουν, εσένα και τη δουλειά σου, ανοίγουν δρόμοι.

Σε ποια σημεία έχετε βιώσει εσείς αυτές τις διαφορές; Υπάρχουν συγκεκριμένα περιστατικά που δείχνουν τη διαφορά νοστροπίας αλλά και πρακτικής εξέλιξης;

Έχω βιώσει τις διαφορές στην Αμερική και στην Ιταλία. Στην Αμερική, με την προόδηση που έκανε από το 2002 μετά τη βράβευσή μου και τη συνεργασία μου με την Ακαδημία των Sports των ΗΠΑ σε όλον τον κόσμο. Στην Ιταλία,

είναι εμφανής η εξέλιξη με τις συνεργασίες μου σε εικαστικό επίπεδο με τις μεγάλες αυτοκινητοβιομηχανίες.

Πώς κρίνετε την πορεία της σύγχρονης τέχνης; Θεωρείτε ότι υπάρχουν πραγματικά κινητά που θα ξανάδουμε ποτέ κινήτα που θα έχουν έναν επεμβατικό κινητικό ρόλο;

Η τέχνη παγκοσμίως βρίσκεται εδώ και πολλά χρόνια σε μεταβατικό στάδιο. Η αλήθεια είναι ότι έχουν γίνει τα πάντα στον χώρο αυτόν: στις επαναφορές στο τελάρο μετά τα conceptual, και στα video art, και στις κατασκευές, και στα πάντα. Συνεχίζω να δέχομαι το οινερά και την αρχιτεκτονική οιμέρα ως τις σημαντικότερες μορφές τέχνης.

Επισκεψθήκατε την Μπιενάλε Αθηνών;

Ημουν πολλούς στο εξωτερικό και δεν μπόρεσα να την επισκεφθώ.

Ποια είναι η διαφορά της γυναίκας καλλιτέχνιδος και του άνδρα;

Στην περίπτωση μου καμία. Αναλόγως το θέμα όμως και σε μια ευρύτερη θεώρηση, οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι οι ευκαιρίες για τον άνδρα καλλιτέχνη είναι μεγαλύτερες, αφού στην περίπτωση της γυναίκας μεσολαβεί η μπρότιτα.

Ποιοι άνθρωποι σας έχουν επηρεάσει κατά κύριο λόγο στο έργο σας και στη ζωή σας και με ποιον τρόπο;

Οι δάσκαλοί μου στο Πολυτεχνείο, Λάζαρος Λαμέρας και Γιάννης Μόραλης. Και οι δύο από τη μεριά τους με έχουν επηρεάσει και εμβολιάσει με την ευχέρεια και τη δυνατότητα που έχει στο σχέδιο και στη σύνθεση, καθώς και στη μεγάλη άνεση που έχει στο χρώμα. Στη ζωή μου υπήρξαν άνθρωποι του πνεύματος, στην Ιταλία κυρίως, κατά τη δεκαετία του 1980, που μου μετέδιωσαν αυτό το πάθος για

δουλειά, καθώς και ο σύντροφος της ζωής μου, εξαιτίας του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζει τα πράγματα.

Πώς αντιλαμβάνεστε τη σχέση των παιδιών με την τέχνη;

Η σχέση των παιδιών με την τέχνη είναι νομιτελειακή. Τα παιδιά κατά κύριο λόγο χρειάζονται κίνηση. Μετά είναι ικανά να δημιουργήσουν αριστουργήματα. Προ πρερόν μνουν στο ατελές και ήρθαν τα ανήμα ρου, 9 και 6 ετών, τα οποία είναι απότελεστα. Τους έδωσα τελεφά και δημιουργήσουμε μαζί! Τι ευτυχία!

Με τι ασκολούνται τα παιδιά σας;
Τα παιδιά μου σπουδάζουν αρχιτεκτονική και οικονομικά.

Πώς διαθέτετε τον ελεύθερο χρόνο σας και ποια είναι τα πράγματα που σας παθιάζουν ακόμη;

Η θάλασσα, τα ταξίδια και το σινεμά.

Ποιες είναι οι αγαπημένες σας γωνιές στην Αθήνα και ποιες στο εξωτερικό;

Η Πλάκα και το Γκάζι για βόλτες, και η Φιλοθέη για κινηταρογράφο. Στην Φλωρεντία με μαγεύει η γετονιά μου στο Santo Spirito, στην Santa Marina del

Carmine. Στη Ρώμη, στη Piazza di Spagna, που έχει την αύρα μιας παλιάς Jackie O. Στη Νέα Υόρκη, το East Village και στη Tribeca, και στη Βενετία, το Hotel Danieli.

Σε ποια δημιουργική σπιγμή βρίσκεστε τώρα;

Ολοκλήρωνται η ενότητα των γερανών και της «πόλης υπό κατασκευή» και μελετώ δύο ομαντικούς αναγεννησιακούς καλλιτέχνες στη Φλωρεντία, σε ένα αφιέρωμα αμιγώς εικαστικό.

Τι εκθέσεις κάνετε αυτή τη σπιγμή ποια είναι τα άμεσα σκέδιά σας;

Τον Νοέμβριο, στο Μουσείο Τεχνολογίας και Ερευνών στη Θεσσαλονίκη, με την ευκαιρία της προβολής της

ταινίας documentary «Indianapolis and I», γίνεται μια έκθεση-αφιέρωμα στη δουλειά μου και τα έργα μου, με θεματολογία τη Formula 1, που κομμάτια συγκεντρωμένα από πολλές ουλλογές. Η επόμενη έκθεση θα είναι αναδρομική και θα γίνει στο Πεκίνο, στο Jintai Museum, τον Μάρτιο του 2008, ενώ θα ουρμετάσκω και στην Art Biennale του Πεκίνου, τον Αύγουστο του 2008.

Ποια είναι η σχέση σας με την πολιτική;

Μόνο σχέση... εξ αγχοτείας, χωρίς να με αφήνουν αδιάφορη τα όσα δυσκολά υψηλάνουν στην κοινωνία μας σήμερα. Αυτό που με ανοιχεύει πάνω απ' όλα είναι το περιβάλλον και οι κλιματικές αλλαγές του πλανήτη μας.